

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶۰-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

یادداشت اختصاصی شهرام شکبیا

مجری تلویزیون در واکنش به حمله رژیم صهیونی به رسانه ملی:

صداوسیما در دل انفجار، ملی شد

رو به دوربین می‌گیرد و لحن حماسی می‌گیرد گویی تمام زنان پهلوان و قهرمان از لایه‌لای داستان‌های اساطیری جان می‌گیرند. انگار تمام زنان قهرمان واقعی ایران زمین هم در کنار اسطوره‌ها در جان او متحلی می‌شوند. گوینده تلویزیون در یک آن تبدیل می‌شود به آینه بی‌باکی‌های زنان ایران از آغاز تا امروز. بانوی ایران با صلابت سخن می‌گوید و رجز می‌خواند تا لحظه‌ای که انفجارهای دیگر فضای استودیو را به هم می‌ریزد و نورها خاموش می‌شوند و دیگر ادامه کار ممکن نیست.

این ۵ دقیقه آینه تمام سلحشوری‌های ایرانیان در طول تاریخ بود. این دقایق ملی‌ترین لحظات رسانه بود. سال‌ها در بوق‌ها دمیده بودند که صداوسیما از مردم جداست؛ «میلی» است و نه «ملی». صداوسیما قطعاً از اشتباه پاک نبوده اما آن ۵ دقیقه در تاریخی‌ترین بزنگاه اصل و اساس ماجرا را نشان داد. ایرانی با هر نگاه و اعتقاد و جنس و قومیتی که باشد وقتی کشورش تهدید شود میهن برایش در درجه اول قرار می‌گیرد و موضوعات دیگر رنگ می‌بازد.

مکر دشمن به خودش بازگشت و رسانه در چشم مردم عزتمندتر شد. امیدوارم که این رابطه هر روز عمیق‌تر و محکم‌تر شود و صداوسیما با پیگیری همین روند قدر فرصت بی‌نظیر به وجود آمده را به خوبی بداند. هموطن فراموش نکنیم که هنگام جنگ باید به رسانه‌های خود مراجعه کنیم نه رسانه‌های دشمن که صدای اوست.

این روزها می‌گذرد قطعاً به باری خدا و اهل بیت علیهم‌السلام، پیروز می‌شویم و باد در پرچم برافراشته تشیع و مہمانان خواهد پیچید و رفتارهای تک‌تک ما قضاوت خواهد شد. حتی اگر رفتارمان به چشم کسی می‌آید نزد خودمان و وجدانمان قضاوت می‌شویم.

به قول شاعر فاصله شقاوت و سعادت به اندازه تفنگی است، تا در کدام سوی آن ایستاده باشی.
عاشق ایران و ایرانی

درون می‌جوشد تعریف می‌شوند، نه آن چه در بزنگاه‌های روزمره از آن‌ها شنیده می‌شود. و رسانه، هر اندازه هم مورد نقد بوده باشد، اگر در لحظه خطر کنار مردم بایستد، به بخشی از حافظه عاطفی جامعه باز می‌گردد.

در ادامه این واکنش ملی، نویسندگان با تکیه بر مبانی حقوق بین‌الملل، حمله به سازمان صداوسیما را نه صرفاً اقدامی خصمانه، بلکه تجاوزی علنی به اصول مصرح در کنوانسیون ژنو و منشورهای بین‌المللی می‌دانند. بر اساس ماده ۷۹ پروتکل الحاقی اول کنوانسیون ۱۹۷۷، رسانه‌ها و فعالان خبری باید از هر گونه تعرض نظامی در امان باشند و نقض این اصل، به صراحت «جنایت جنگی» تلقی می‌شود.

و شاید بیش از هر زمان دیگری، لازم است جامعه جهانی به این هشدارها گوش بسپارد. چرا که اگر صدای خبرنگار در میان انفجارها خاموش شود، فردا نوبت خاموشی حقیقت است. این بار، دوربین فقط ثبت نکرد؛ خودش بخشی از روایت شد. و این روایت، هنوز در جریان است. در ادامه یادداشت شهرام شکبیا را می‌خوانید:

۵ دقیقه‌ای که آینه تمام سلحشوری‌های ایرانیان در طول تاریخ بود

نه کاری به گذشته دارم و نه آینده، نه از گذشته سازمان صداوسیما می‌گویم و نه از آینده این سازمان فقط با ۵ دقیقه کار دارم و از آن می‌گویم.

رژیم اشغالگر قدس تهدید کرده که صداوسیما و ساختارهای آن را منهدم خواهد کرد همه در سازمان مشغول کارند در شبکه خبر بانویی رو به روی دوربین نشسته و برنامه زنده را اجرا می‌کند. همه می‌دانند که سازمان تهدید شده است اما انگار نه انگار همه مشغول کارند. چرا که کشور در گیر جنگ است. ناگهان صدایی مهیب به گوش می‌رسد انفجاری در نزدیکی استودیو رخ می‌دهد؛ بانوی ایرانی خم به ابرو نمی‌آورد از جایش تکان نمی‌خورد فقط لحش عوض می‌شود او انگشت اشاره‌اش را

لحظات نادر هستند که نشان می‌دهند رسانه، فقط ابزاری برای اطلاع‌رسانی نیست؛ بلکه در بزنگاه‌های تاریخی، می‌تواند به یک پناهگاه روانی برای جامعه تبدیل شود. در حادثه حمله ناجوانمردانه رژیم صهیونیسم به رسانه ملی، گوینده‌ای که در میانه انفجار، خونسرد و استوار مقابل دوربین باقی می‌ماند، تنها یک کارمند سازمان نیست؛ نماینده هزاران نفر از اهالی رسانه است که بدون دیده شدن، زیر سایه ترس و تهدید، به کارشان ادامه می‌دهند. صدای او، فقط صدای خودش نبود؛ پژواک تعهدی بود که در تمام سال‌های جنگ و صلح، از رادیوهای خاک‌گرفته تا دوربین‌های خط مقدم، زنده مانده است.

در این میان، نباید از این نکته غافل ماند که نهادهای بین‌المللی وظیفه دارند در چنین شرایطی، با صراحت موضع بگیرند. همان‌طور که در برابر حمله به خبرنگاران در سایر نقاط جهان واکنش نشان داده‌اند، این بار نیز نباید ملاحظات سیاسی را بر اصول انسانی مقدم بدارند. سکوت‌مان، میدان را برای تکرار این نوع جنایت باز می‌گذارد.

از سوی دیگر، جامعه رسانه‌ای ایران هم باید از این لحظه برای بازنگری در جایگاه خود بهره‌برد. تجربه نشان داده که اعتبار، نه از طریق بخشنامه و ابلاغ، بلکه از دل عمل و کنش واقعی ساخته می‌شود. مخاطب امروز، هوشمندتر از گذشته است و در برابر صراحت و شجاعت، واکنشی صادقانه دارد.

در پی این رخداد، شهرام شکبیا، نویسنده، مجری و روزنامه‌نگار شناخته شده در یادداشتی اختصاصی برای روزنامه صبا، نه به دفاع بی‌چون و چرا از عملکرد صدا و سیما پرداخت، نه از ضعف‌ها چشم پوشید؛ بلکه در توصیف همین لحظه بی‌واسطه و حقیقی، از نوعی بازگشت به اصالت سخن گفته است. اصالتی که در سکوت واژگان گم نمی‌شود و در لحن استوار یک زن، در تاریکی استودیو، جان می‌گیرد.

شکبیا در این یادداشت، لحظات یادشده را نه صرفاً نمونه‌ای از تعهد رسانه‌ای، که بازتابی از شخصیت جمعی ملت ایران دانسته است. او بر این نکته تأکید دارد که در بزنگاه‌ها، ملت‌ها با آن چه از

ارسطو خوش رزم . مسعود شریف
محسن آوری . داوود فتحعلی بیگی
مهرداد نیک‌نام . حسین قزلباش
پوریامنجزی . فریاد آذرشب
کاوه دارابی

محصول
بنیاد سینمایی فارابی
و سازمان سینمایی سورہ

خرید بلیت آنلاین از سامانه:

گشت

نامزد ۸ سمیرغ بلورین
وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی
مهرتین شایسته‌ای و
عبدالله شایسته‌ای
از بهترین‌های سینما و تئاتر
فیلم فجر

طیج افخمی

نویسنده و کارگردان: بهروز افخمی
تهیه‌کننده: علی شیرمحمدی
بهروز افخمی

